

Postanowieniem z dnia 30/06/2017r. sprostowano wyrok

Sygn. akt I C 857/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Lipnicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Żaklina Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **J. D.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. D. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 8436,68 zł (słownie: osiem tysięcy czterysta trzydzieści sześć złotych 68/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.03.2016r. do dnia zapłaty, rozkładając płatność powyższej kwoty na 42 miesięczne raty w kwotach po 200 zł każda w przypadku pierwszych 41 rat oraz w kwocie 236,68 zł w odniesieniu do ostatniej 42 raty, w terminie do 20-go każdego kolejnego miesiąca, poczynając od maja 2017 r.;

2. odstępuje od obciążenia pozwanego J. D. kosztami procesu

Kędzierzyn-Koźle, 30.06.2017 r.

Sygn. akt I C 857/16

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, Wydział I Cywilny

w składzie : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Lipnicka

po rozpoznaniu w dniu 30.06.2017 r.. w Kędzierzynie-Koźlu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A. w W.**

przeciwko **J. D.**

o zapłatę,

w przedmiocie wniosku powoda o sprostowanie treści wyroku,

postanawia :

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w treści wyroku z dnia 05.04.2017 r. w ten sposób, że w miejsce błędnego oznaczenia daty, od której winny być naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej, tj. w miejsce daty „31.01.2016 r.” wpisać prawidłowo datę: „31.03.2016 r.”.

UZASADNIENIE

W treści wyroku z dnia 05.04.2017 r. wskutek oczywistej omyłki pisarskiej, wpisano błędnie datę, od której powinny być naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej, dochodzonej w rzeczonym postępowaniu. Datę tę stanowić winna data wniesienia pozwu, a więc 31.03.2016 r., a nie jak błędnie wpisano data 31.01.2016 r.

Z tego względu, kierując się treścią art.350 kpc, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Sygn. akt I C 857/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...) S.A.z siedzibą w W.złożyła do sądu drogą elektroniczną pozew przeciwko pozwanemu J.d. domagając się zapłaty kwoty 8.436,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa podała, iż pozwany korzystał z lokalu mieszkalnego powoda w ramach posiadanych przez stronę powodową zasobów mieszkaniowych, będąc zobowiązanym do uiszczania z tego tytułu należności płatnych terminie do 15-go każdego miesiąca. Pozwany nie uregulował należności za okres: maj 2014 r. – luty 2016 r. Był bezskutecznie wzywany do dobrowolnej zapłaty zaległości. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie uregulował spornej należności, w związku z czym wniesienie powództwa stało się konieczne i uzasadnione. Na kwotę dochodzoną pozvem składają się: kwota zaległości czynszowych w wysokości 7.609,82 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe w kwocie 826,86 zł

Postanowieniem z dnia 09.05.2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 483311/16 przekazał jej dalsze prowadzenie, na podstawie art. 505³³ kpc, Sądowi Rejonowemu w Kędzierzynie-Koźlu , jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Na rozprawie w dniu 23.01.2017 r. stawił się wyłącznie pozwany. Pełnomocnik powoda był nieobecny, mimo prawidłowego zawiadomienia. Ustnie do protokołu pozwany J. D. uznał żądanie pozwu w całości i wniósł o rozłożenie płatności zasądzonej kwoty na miesięczne raty w kwotach po 100 zł.

Powód, na wezwanie sądu odniósł się do powyższego żądania pozwanego i wniósł o jego oddalenie co do zasady.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.02.2002 r. (...) S.A. Oddział (...) w G. zawarł z pozwanym umowę najmu mieszkania położonego w K. przy ulicy (...). Pozwany zobowiązał się do opłacania czynszu i opłat eksploatacyjnych w cyklach miesięcznych na rzecz powoda do 15 dnia każdego miesiąca. Z dniem 31.10.2010 r. powód wypowiedział pozwanemu umowę najmu lokalu na skutek zadłużenia czynszowego przekraczającego trzy pełne okresy płatności.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód:

- kserokopia umowy najmu z dnia 12.02.2002 r. - k. 27-30,
- rozwiązanie umowy najmu z dnia 18.10.2010 r. - k. 31,

Pismem z dnia 21.03.2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 8.436,68 zł wynikającej z tytułu najmu lokalu za okres maj 2014 r. – luty 2016 r. w terminie do dnia 29.03.2016 r. Najemca nie uiścił wskazanej należności.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 21.03.2016 r. - k. 34,
- zestawienie zaległości z tytułu opłat bieżących na dzień 01.03.2016 r. - k. 32-33.

Pozwany J. D. jest od 2002 r. rozwiedziony. Mieszka i gospodarstwo domowe prowadzi z 70-letnią matką H. D.. W latach 1989 – 2007 był pracownikiem powoda. Został zwolniony z pracy w ramach zwolnień grupowych. Przez kilka kolejnych lat miał problemy ze znalezieniem stałego miejsca zatrudnienia. Od sierpnia ubiegłego roku pracuje na okresowej umowie o pracę w firmie (...) z siedzibą na terenie Zakładów (...) w K.. Umowa wygasa z końcem lipca 2019 r. Jego miesięczne średnie wynagrodzenie wynosi około 1.800 zł -1.900 zł. Jedynym źródłem dochodu H. D. jest emerytura w kwocie 1.200 zł. Koszty utrzymania mieszkania zamykają się w skali miesiąca w kwocie około 820 zł. Pozwany płaci ponadto miesięczne alimenty na 16-letnią córkę w kwocie 300 zł oraz na rzecz powoda kwotę 150 zł tytułem zaległych płatności czynszowych. Tę ostatnią należność strony ustaliły w zawartej ugodzie. Miesięczne wydatki H. D. na zakup leków zamykają się kwotą 200 zł- 300 zł.

Dowód:

- zeznanie pozwanego – k.57.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przedmiotowej sprawie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 659 § 1 k.c., przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Czynsz może być oznaczony w pieniądzech lub w świadczeniach innego rodzaju (§2). Z kolei stosownie do art. 669 §1 k.c., najemca obowiązany jest uiszczać czynsz w terminie umówionym.

W myśl art. 18 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego, osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu, co miesiąc uiszczać odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

Okoliczność istnienia długu oraz jego wysokości pozostawała pomiędzy stronami poza sporem. Jedyną kwestią sporną, którą sąd winien był w związku z tym rozstrzygnąć, była zasadność żądania pozwanego odnośnie rozłożenia płatności dochodzonej kwoty na miesięczne raty. We wniosku złożonym ustnie do protokołu rozprawy w dniu 23 stycznia 2017 r. pozwany zaproponował aby ich wysokość nie przekraczała kwoty 100 zł. Żądanie powyższe spotkało się z jednoznaczną odmową ze strony powoda, tak co do wysokości, jak i co do zasady.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia rozkładającego zasądzoną kwotę na raty jest przepis art. 320 kpc, który stanowi, iż w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Redakcja przepisu nie pozostawia wątpliwości, iż ustawodawca pozostawił do swobodnej oceny sądu zarówno kwestię czy w okolicznościach danej sprawy zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” uzasadniający zastosowanie tego narzędzia, jak też w jaki sposób należy to uczynić, aby instytucja rozłożenia płatności na raty spełniła swoją społeczną i indywidualną funkcję. Zdaniem sądu, sytuacja finansowa i rodzinna pozwanego i szereg zobowiązań, które na nim ciąży, uzasadniają rozłożenie zasądzonej na rzecz powoda kwoty na miesięczne raty. Sąd nie przychylił się przy tym do pierwotnego żądania pozwanego aby ich wysokość ustalić na kwotę 100 zł miesięcznie, uznając, iż z punktu widzenia interesu wierzyciela byłyby zbyt niskie i przez to nieodczuwalne ekonomicznie, a nadto czasokres ich spłaty byłby zbyt długi by uczynić zadość słusznym roszczeniom strony powodowej. Kwota 200 zł, przy uwzględnieniu sytuacji życiowej pozwanego i jego możliwości płatniczych, jest w ocenie sądu odpowiednia. Z jednej strony, będzie to obciążenie finansowe możliwe do udźwignięcia przez J. D., a z drugiej strony w stopniu wystarczającym satysfakcjonująca dla

wierzyciela. Nie można zapominać, iż pozwany prowadzi gospodarstwo domowe ze starszą i schorowaną matką i wnosi znaczący wkład finansowy do wspólnego budżetu domowego, a nadto współfinansuje potrzeby swojej 16-letniej córki. Nałożenie na pozwanego zbyt dużego obciążenia finansowego spowoduje znaczące obniżenie poziomu życia nie tylko jego samego, ale i jego bliskich. Nie należy przy tym zapominać, iż powodem problemów finansowych J. D. było objęcie go grupowym zwolnieniem z pracy pracowników (...). Fakt ten, jak również późniejsze problemy ze znalezieniem stałego miejsca zatrudnienia wygenerowały problemy pozwanego i powstanie długu wobec powoda. Pozwany nie neguje istnienia długu i nie uchyla się od jego spłaty. Skoro jednak powód w jakimś stopniu przyczynił się do jego zaistnienia, to zdaniem sądu, powinien wesprzeć pozwanego w działaniach zmierzających do wyjścia z tej sytuacji.

Mając powyższe rozważania na uwadze, sąd zasądził od pozwanego J. D. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami ustawowymi, ale jej płatność rozłożył na 42 miesięczne raty po 200 zł każda w odniesieniu do 41 pierwszych rat i 236,68 zł w odniesieniu do ostatniej 42 raty.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 102 k.p.c., który stanowi iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd konsekwentnie uznał, iż trudna sytuacja materialna i rodzinna pozwanego winna być podstawą rozstrzygnięcia zarówno co do rozłożenia płatności zasądzzonego świadczenia, jak też odstąpienia od obciążania go obowiązkiem zwrotu kosztów procesu powodowi jako stronie wygrywającej.